

Zarzut i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedyny zarzut, podzielony na dwie części:

Część pierwsza dotyczy naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji, a także naruszenia prawa do bycia wysłuchanym w zakresie, w jakim organ powołujący oparł się na uregulowaniach dotyczących sytuacji odmiennych od sytuacji strony skarżącej, bez wysłuchania jej ani umożliwienia jej przedstawienia uwag mogących wywrzeć wpływ na treść decyzji, i w konsekwencji naruszenia przysługującego skarżącej prawa do obrony.

Część druga dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności, a także istnienia oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, jakiego dopuścił się organ powołujący, w zakresie, w jakim mógł on rozpatrzyć świadczenie z tytułu niezdolności do pracy w świetle ogólnych reguł zwrotu określonych we wspólnych zasadach. Strona skarżąca jest zdania, że żaden z przepisów regulaminu nie stoi na przeszkodzie łączeniu wspomnianych świadczeń z dochodami z działalności zawodowej ze względu na to, że jej sytuacja medyczna i stopień niezdolności nie odpowiada kryteriom niezdolności ze względów medycznych określonej w regulaminie pracowniczym.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2017 r. – Euracoal i in./Komisja

(Sprawa T-739/17)

(2018/C 005/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia), Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein e.V. (Kolonja, Niemcy), Lausitz Energie Kraftwerke AG (Cottbus, Niemcy), Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Niemcy), eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte W. Spieth i N. Hellermann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁽¹⁾ (Dz.U. 2017, L 212, s. 1) w zakresie, w jakim w ten sposób przyjmuje się i ustala się poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AELs) dla emisji NOX (art. 1, załącznik pkt 2.1.3, tabela 3) i emisje rtęci do powietrza (art. 1, załącznik pkt 2.1.6, tabela 7) ze spalania węgla kamiennego lub brunatnego,
- pomocniczo, stwierdzenie nieważności w całości decyzji wykonawczej (UE) 2017/1442 oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: Naruszenie istotnych przepisów prawa procesowego, norm prawnych wyższego rzędu oraz granic uprawnień w związku z głosowaniem w ramach komitetu działającego na podstawie art. 75

Komisja poprzez wprowadzenie zmian w decyzji wykonawczej bez uprzedniego wyznaczenia terminu oraz przeprowadzenie natychmiastowego głosowania uchybiła wiążącym terminom na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 182/2011⁽²⁾ i w ten sposób naruszyła swój wynikający z art. 3 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 obowiązek do dążenia w sposób obiektywny do wsparcia w Komitecie w możliwie największym zakresie. Równocześnie zamknęła przedstawicielom państw członkowskich możliwość stosowanego zajęcia stanowiska względem zmienionego projektu decyzji i w ten sposób naruszyła art. 291 ust. 3 TFUE, zgodnie z którym należy zagwarantować skuteczną kontrolę działań Komisji przez państwa członkowskie. Ponadto Komisja poprzez jawnie taktycznie umotywowane działania wykonywała swoją pozycję przewodniczącej komitetu w sposób błędny oraz mający charakter nadużycia.

2. Zarzut drugi: Naruszenie istotnych przepisów prawa procesowego, norm prawnych wyższego rzędu oraz granic uprawnień na podstawie przeprowadzonego z naruszeniem przepisów proceduralnych programu w ramach tzw. procesu sewilskiego

Zgodnie z wymogami dyrektywy 2010/75/UE oraz decyzji wykonawczej 2012/119/UE⁽³⁾ Komisji (wytyczne BAT) konkluzje odnośnie do wytycznych BAT należy wydawać wyłącznie na podstawie fachowych kryteriów. Formułowanie konkluzji w ten sposób spełnia wymóg fachowości, że przy ich ustalaniu wykluczone są względy polityczne.

Zarzut trzeci: Naruszenie norm prawnych wyższego rzędu oraz granic uprawnień poprzez treść zaskarżonych konkluzji BAT

Ustalenia dotyczące treści, w szczególności poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami dla emisji NOX i emisji rtęci stanowiły w zasadniczy sposób naruszenie bezpośrednio wynikającego z dyrektywy 2010/75/UE nakazu gospodarczo-technicznej dostępności i w ten sposób obciążały w sposób nieproporcjonalny wskazanych w przepisach operatorów instalacji.

Nieuchronnie odnosi się wrażenie, że ustalenie zaskarżonych uregulowań opiera się na względach politycznych, które są niedopuszczalne w ramach wypracowywania konkluzji BAT. W ten sposób Komisja po raz kolejny przekroczyła swoje stanowisko i uprawnienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. 2010, L 334, s.17).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. 2011, L 55, s. 13).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 10 lutego 2012 r. ustanawiająca zasady odnośnie do wskazówek dotyczących gromadzenia danych i opracowywania dokumentów referencyjnych BAT, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, oraz zapewnienia ich jakości [ogłoszona pod sygnaturą C(2012) 613] (Dz.U. 2012, L 63, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 23 października 2017 r. – 1&1 Telecom / Komisja

(Sprawa T-307/15)⁽¹⁾

(2018/C 005/69)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 17.8.2015.
